

[Statsministeren]

givet det udtryk også i selve konklusionen. Men det har han ikke gjort, og det mener jeg man må tillægge vægt. Havde ombudsmanden ment – som sket i tidligere sager – at der f.eks. skulle føres sager mod tjenestemænd, så havde det været hans naturlige pligt efter ombudsmandslovens § 10 at gøre opmærksom derpå. Det er ikke sket.

Men tag nu ikke fejl. Det, jeg her siger, betyder ikke, at jeg ikke tager ombudsmandens beretning til efterretning, og at regeringen ikke retter sig efter den. Det gør vi. Vi vil ikke diskutere med ombudsmanden. Vi vil ikke anfægte hans beskrivelser og konklusion. Den tager vi fortsat til efterretning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går tilbage til ordførrækken.

Fischer (KF):

Hvad er det, der karakteriserer denne sag? Det er, at sagen helt åbenlyst, når vi kigger tilbage på dagens diskussion, er løbet af med Socialdemokratiet. Den politiske fristelse har været alt for stor for dette utålmodige oppositionsparti. Vi sidder tilbage med indtrykket af et Socialdemokrati, der har et besynderligt hukommelsestab, der ikke kan huske afgørende ting, der er blevet sagt i Folketingets Retsudvalg, der benægter, hvad der er sket, hvad andre kan huske.

Vi sidder tilbage med indtrykket af en sag med nogle polakker, der ikke kunne få asyl i Danmark, hvor behandlingen blev stillet i bero. Jamen havde vi ikke dengang FN's verdenserklæring? Havde vi ikke Menneskerettighedskonventionen, hr. Ole Espersen? Hvordan forholdt den daværende regering sig til den pågældende situation? Det har vi egentlig hørt meget lidt om.

Jeg synes, det er trist at se, hvorledes Socialdemokratiet har kørt rundt i denne sag, hvor tingene endda har været lagt åbent frem, og hvor vi har et ganske klart papir fra FN's flygtningehøjkommissær, der giver et helt andet og nuanceret billede af situationen i Sri Lanka end det, hr. Ole Espersen og de øvrige socialdemokratiske deltagere i debatten her i dag har villet give. Det indeholder intet sted en advarsel til den danske regering om ikke at påtænke at sende folk tilbage til Sri Lanka, men siger endda, flygtningehøjkommissæren siger, at ingen af de

pr. ultimo august repatrierede familier, 24.091, hvortil kommer ca. 12.000 spontant tilbagevendte, har været berørt af de pågældende overfald.

Jeg synes, det er en situation, der er ganske klar, og jeg beklager, at Socialdemokratiet ikke har kunnet modstå fristelsen til at give denne sag nogle groteske politiske proportioner, som den overhovedet ikke fortjener.

Ebba Strange (SF):

Vi har haft en interessant sprogdebat om ordene »ulovlig« og »ikkeulovlig«, og statsministeren har svaret på det, men jeg kunne egentlig godt tænke mig nu, inden det er partiet Venstres tur til at få ordet, at spørge hr. Bjørn Elmquist, som tidligere har udtalt sig ret klart om denne sag: Er hr. Bjørn Elmquist enig med statsministeren i, at der ikke er tale om ulovligheder i den måde, man har administreret på i Justitsministeriet? For det lader jo til, at der i hvert fald er nogle, der læser ombudsmandens beretning sådan, at der ikke er tale om ulovligheder.

Det var det ene, jeg ville sige her i anden runde. Det andet, jeg vil sige, er til statsministeren, som i et af sine indlæg sagde, da han ligesom påtog sig det juridiske ansvar på sine egne og på regeringens vegne, at der var ingen grund til at gøre ansvar gældende over for embedsmænd, for der var jo ingen, der gjorde sådan noget med åbne øjne; hvis man havde vidst, det var ulovligt, havde man selvfølgelig ikke gjort det.

Så vil jeg godt gøre Folketinget opmærksom på side 15 i ombudsmandens beretning. Der står, at det, der har resteret med hensyn til direktoratets færdigbehandling af de konkrete familiesammenføringssager, var yderst begrænset. Det har bestået i en endelig vurdering af den konkrete sag.

Det vil sige, at sagerne har været færdigbehandlet. De har bare ligget i Justitsministeriet og ventet på en underskrift. Det gør man vel ikke med lukkede øjne, det gør man vel med helt åbne øjne. At færdigbehandle en sag og lægge den over i ministeriet, eller hvor den nu ligger – jeg kender ikke sagsgangen, jeg har det kun her fra ombudsmandens beretning – er for mig at se en fuldstændig bevidst handling, en handling, der er foretaget med åbne øjne.